

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego Zawód Technik procesów drukowania (311935)

Informacja zawodoznawcza do pracy z młodzieżą szkół
ponadpodstawowych i dorosłymi

Materiał został przygotowany w ramach projektu „Opracowanie wysokiej jakości multimedialnych informacji zawodoznawczych dla 141 zawodów szkolnictwa zawodowego” (nr POWR.02.14.00–00–1004/20) współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój w odpowiedzi na konkurs „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa edukacyjno–zawodowego (nr POWR.02.14.00-IP.02-00-001/20)”.

Informacja zawodoznawcza przeznaczona jest do pracy z młodzieżą szkół ponadpodstawowych i dorosłymi, w tym dla doradców zawodowych lub innych nauczycieli realizujących zadania z zakresu doradztwa zawodowego.

Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

Spis treści

Spis treści	3
Słownik.....	5
Część I – Ogólne informacje o systemie kształcenia w Polsce.....	11
1. Struktura uczenia w Polsce.....	12
Wczesna edukacja i opieka.....	14
Szkolnictwo podstawowe.....	15
Szkolnictwo ponadpodstawowe.....	15
Szkolnictwo policealne	16
Szkolnictwo wyższe.....	16
Kształcenie i szkolenie dorosłych.....	17
2. Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych.....	17
Nabywanie i potwierdzanie kwalifikacji zawodowych	18
Dodatkowe umiejętności zawodowe i inne w zakresie zawodów	20
Przygotowanie zawodowe dorosłych	21
Kwalifikacje nadawane poza systemami oświaty i szkolnictwa wyższego przez organy władz publicznych i samorządów zawodowych.....	21
Kwalifikacje rynkowe.....	22
Część II – Informacje zawodoznawcze	23
1. Dane zawodoznawcze.....	23
Synteza zawodu – procesów drukowania	23
Główne zadania zawodowe.....	23
Kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie	24
Preferowane w zawodzie predyspozycje.....	25
Przeciwwskazania do rozpoczęcia pracy i kształcenia w danym zawodzie lub szkole	26
Plusy i minusy zawodu	27
Typowe dla zawodu miejsca pracy	27
Typowe dla zawodu stanowiska pracy	28
Wyposażenie stanowiska pracy	28
Ochronna odzież robocza	29
2. Możliwości kształcenia w zawodzie.....	29

Ścieżki uzyskiwania kwalifikacji w zawodzie – technik procesów drukowania	29
Możliwość kontynuacji nauki lub uzupełniania kwalifikacji – technik procesów drukowania	32
3. Sytuacja zawodu na rynku pracy	33
Zapotrzebowanie	33
Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy	33
Zarobki	39
Gdzie szukać informacji na temat zatrudnienia	40
4. Statystyki oraz informacje dotyczące szkół	41
Szkoły prowadzące kształcenie w zawodzie	41
Wyniki egzaminów zawodowych	42
Część III – Materiały pomocnicze	45
1. Narzędzia i materiały wzbogacające warsztat pracy doradców zawodowych – przydatne linki:	45
2. Narzędzia i materiały rozszerzające informację zawodoznawczą:	45
3. Prasa branżowa:	46
4. Imprezy branżowe:	46

Słownik

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody mogą być jednokwalifikacyjne lub dwukwalifikacyjne.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I (pierwszego) stopnia – typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II (drugiego) stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I (pierwszego) stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II (drugiego) stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I (pierwszego) i II (drugiego) stopnia lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II (drugiej).

Branżowa szkoła II (drugiego) stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I (pierwszego) stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II (drugiego) stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I (pierwszego) i II (drugiego) stopnia po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I (pierwszego) stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II (drugiego) stopnia.

Po ukończeniu branżowej szkoły II (drugiego) stopnia i po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe – szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I (pierwszego) stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II (drugiego) stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin przeprowadzany dla absolwentów liceum ogólnokształcącego i technikum posiadających wykształcenie średnie lub dla absolwentów branżowej szkoły II (drugiego) stopnia posiadających wykształcenie średnie branżowe, umożliwiający uzyskanie świadectwa dojrzałości, które wraz z zaświadczeniem o wynikach egzaminu jest podstawowym kryterium przyjęcia absolwenta na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

Egzamin zawodowy – egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych, Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych

do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców – również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – w rozumieniu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji to określony zestaw efektów uczenia się – zgodnych z ustalonymi standardami – których osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez upoważnioną instytucję.

Kwalifikacje można podzielić na:

- a. kwalifikacje pełne, które są nadawane wyłącznie w ramach systemu oświaty po ukończeniu określonych etapów kształcenia oraz w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po ukończeniu kształcenia specjalistycznego, studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz po uzyskaniu stopnia doktora w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- b. kwalifikacje częściowe – wszystkie kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, które nie są kwalifikacjami pełnymi. Kwalifikacje częściowe mogą być tworzone zarówno w systemach oświaty (kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie) i szkolnictwa wyższego (kwalifikacje podyplomowe), jak i poza nimi (kwalifikacje rynkowe i uregulowane).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifikacji, umożliwiająca pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych

w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady.

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom Europejskich Ram Kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskich Ram Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Część I – Ogólne informacje o systemie kształcenia w Polsce

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmie decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.:

1. Szkoła podstawowa

1.1. Branżowa szkoła I (pierwszego) stopnia – 3 lata

1.1.1. Branżowa szkoła II (drugiego) stopnia – 2 lata

1.1.1.1. Szkoła policealna

1.1.1.2. Szkoła wyższa

1.1.1.3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

1.1.2. Liceum ogólnokształcące dla dorosłych

1.1.2.1. Szkoła policealna

1.1.2.2. Szkoła wyższa

1.1.2.3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

1.1.3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

1.2. Liceum ogólnokształcące – 4 lata

1.2.1. Szkoła wyższa

1.2.2. Szkoła policealna

1.2.3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

1.3. Technikum – 5 lat

1.3.1. Szkoła wyższa

1.3.2. Szkoła policealna

1.3.3. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

1.4. Szkoła specjalna przysposabiająca do pracy

1.4.1. Kwalifikacyjne kursy zawodowe

Źródło: dostępny w Internecie: doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia

1. Struktura uczenia w Polsce

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. wczesną edukację i opiekę

- a) placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- b) placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. szkolnictwo podstawowe

- a) 8–letnią szkołę podstawową.

3. szkolnictwo ponadpodstawowe

- a) 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- b) 5–letnie technikum,
- c) 3–letnią branżową szkołę I (pierwszego) stopnia,
- d) 2–letnią branżową szkołę II (drugiego) stopnia,
- e) szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- f) 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. kształcenie w rzemiośle

- a) odbywa się na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, zawartej zgodnie z przepisami prawa pracy pomiędzy rzemieślnikiem a młodocianym pracownikiem.

5. szkolnictwo wyższe

- a) studia licencjackie,
- b) studia inżynierskie,
- c) uzupełniające studia magisterskie,
- d) jednolite studia magisterskie,
- e) studia doktorskie.

6. kształcenie dorosłych

- a) szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- b) 4–letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- c) 2–letnią branżową szkołę II (drugiego) stopnia,
- d) szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- e) kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- f) kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I (pierwszego) stopnia w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej nastąpiło 1 września 2017 r.

Wprowadzenie branżowej szkoły II (drugiego) stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I (pierwszego) stopnia nastąpiło w roku szkolnym 2020 / 2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny dziecka rozpoczyna się z początkiem roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym dziecko kończy 7 lat,

oraz trwa do ukończenia szkoły podstawowej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 18. roku życia.

Po ukończeniu szkoły podstawowej obowiązek nauki spełnia się przez uczęszczanie do publicznej lub niepublicznej szkoły ponadpodstawowej lub realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

Wczesna edukacja i opieka

Placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata:

- a. żłobki,
- b. kluby dziecięce.

Uczęszczanie do żłobka jest nieobowiązkowe. Żłobki nie są częścią systemu edukacji, podlegają Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat:

- a. przedszkola,
- b. oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych,
- c. zespoły wychowania przedszkolnego,
- d. punkty przedszkolne.

Od września 2016 r. edukacja przedszkolna jest nieobowiązkowa dla dzieci w wieku 3–5 lat i obowiązkowa dla 6-latków. Każdy 4- i 5-latek ma prawo do miejsca w przedszkolu. Od września 2017 r. prawo to dotyczy także dzieci 3-letnich. Rodzice dzieci 6-letnich mają od roku szkolnego 2016/17 prawo wyboru – mogą posłać 6-latka do pierwszej klasy szkoły podstawowej lub pozwolić mu na kontynuację

nauki w placówce wychowania przedszkolnego. Dzieci 7–letnie rozpoczynają obowiązkową naukę w klasie 1 szkoły podstawowej.

Szkolnictwo podstawowe

Nauka w 8–letniej szkole podstawowej obejmuje dwa etapy:

- a. klasy 1–3 (edukacja wczesnoszkolna),
- b. klasy 4–8, w których obowiązuje nauczanie w podziale na przedmioty.

Szkolnictwo ponadpodstawowe

Nowe typy szkół średnich (ponadpodstawowych):

- a. 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- b. 5–letnie technikum,
- c. 3–letnią branżową szkołę I (pierwszego) stopnia,
- d. 2–letnią branżową szkołę II (drugiego) stopnia,
- e. 3–letnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy.

Uczniowie branżowej szkoły I (pierwszego) stopnia i technikum oraz branżowej szkoły II (drugiego) stopnia i szkoły policealnej przystępują w trakcie trwania nauki do egzaminów zawodowych w danym zawodzie, by uzyskać dyplom zawodowy.

Uczniowie liceum ogólnokształcącego i technikum mogą po ukończeniu szkoły przystąpić do egzaminu maturalnego. Umożliwia on uzyskanie świadectwa dojrzałości, a jego posiadanie stanowi warunek wstępu na studia wyższe. Możliwość taką będą też mieli uczniowie branżowej szkoły II (drugiego) stopnia.

Szkolnictwo policealne

Ten etap kształcenia jest zaliczany w polskim systemie edukacji do szkolnictwa na poziomie średnim. Szkoły policealne są przeznaczone dla osób posiadających co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe. Ukończenie szkoły policealnej pozwala na uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji w zawodzie. Nauka w szkole policealnej w zależności od zawodu trwa od 1 roku do 2,5 lat.

Szkolnictwo wyższe

Programy kształcenia są realizowane przez dwa typy uczelni:

- a. uczelnie akademickie,
- b. uczelnie zawodowe.

Oba typy uczelni prowadzą studia I (pierwszego) i II (drugiego) stopnia oraz jednolite studia magisterskie, natomiast jedynie uczelnie akademickie prowadzą studia III (trzeciego) stopnia (doktoranckie) i mają uprawnienia do nadawania tytułu doktora.

Studia mogą mieć dwie podstawowe formy organizacyjne: stacjonarną i niestacjonarną.

Czas trwania studiów I (pierwszego) stopnia to:

- a. 3–4 lata w przypadku tytułu zawodowego licencjata,
- b. 3,5–4 lata w przypadku tytułu zawodowego inżyniera.

Posiadanie tytułu licencjata lub inżyniera uprawnia do podjęcia studiów II (drugiego) stopnia. Studia II (drugiego) stopnia trwają od 1,5 roku do 2 lat w zależności od kierunku studiów.

Studia na wybranych kierunkach są prowadzone jako jednolite studia magisterskie, które trwają 4–6 lat. Studia I (pierwszego) i II (drugiego) stopnia oraz jednolite magisterskie kończą się egzaminem dyplomowym, po zdaniu którego studenci otrzymują dyplom ukończenia studiów wyższych.

Posiadanie tytułu magistra uprawnia do wykonywania danego zawodu i umożliwia wstęp na studia doktoranckie prowadzone na uczelniach i placówkach naukowo–badawczych, trwające od 3 do 4 lat.

Kształcenie i szkolenie dorosłych

Kształcenie ustawiczne to kształcenie osób dorosłych, ma ono na celu stworzenie osobom dorosłym szans na uzupełnienie i poszerzenie wiedzy, zdobycie kwalifikacji i umiejętności do celów zawodowych i osobistych, przystosowanie się do zmieniających się technologii czy przygotowanie do zmiany pracy. Prowadzone i organizowane jest w publicznych i niepublicznych szkołach dla dorosłych, branżowych szkołach II (drugiego) stopnia i szkołach policealnych, a także w formach pozaszkolnych realizowanych przez publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego oraz publiczne i niepubliczne szkoły prowadzące kształcenie zawodowe.

2. Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m.in. następujące akty prawne:

- a. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,

- b. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji,
- c. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe,
- d. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
- e. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego,
- f. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych,
- g. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego,
- h. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie.

Nabywanie i potwierdzanie kwalifikacji zawodowych

Technik procesów drukowania jest zawodem w którym wyodrębnione zostały dwie kwalifikacje: PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych lub PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych oraz PGF.06.

Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej. Zawód jest nauczany w 5 – letnim technikum na podbudowie 8 – letniej szkoły podstawowej.

Młodzież i dorośli mogą uzyskać tytuł technika uczęszczając na kwalifikacyjne kursy zawodowe z zakresu kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie technik procesów drukowania.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej.

Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób, które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie). Egzaminy zawodowe prowadzi Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

Informacje o egzaminach zawodowych i standardach egzaminacyjnych można znaleźć na stronie internetowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej: www.cke.gov.pl.

Dodatkowe umiejętności zawodowe i inne w zakresie zawodów

Od września 2019 roku szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego, określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej / wyodrębnionych w zawodzie określoną w podstawie programowej kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego.

Jeżeli dla danego zawodu przewidziano dodatkowe umiejętności zawodowe, ich katalog ujęty jest w załączniku 33 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego

oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Dla zawodu technik procesów drukowania, przewidziano umiejętność dodatkową „Modelowanie 3D”, w której zakres wchodzi:

- a. stosowanie oprogramowania do tworzenia i modelowania obiektów 3D,
- b. publikacja grafiki 3D.

Przygotowanie zawodowe dorosłych

Przykładem procesu prowadzącego do uzyskania kwalifikacji jest przygotowanie zawodowe dorosłych realizowane przez instytucje rynku pracy. Zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. Dz. U. 2018 poz. 1265 z późn. zm.) przygotowanie zawodowe dorosłych stanowi formę praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych, realizowaną bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą. Ten instrument aktywizacji musi być realizowany zgodnie z programem przygotowania zawodowego obejmującym nabywanie umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej oraz zakończyć się egzaminem zawodowym.

Kwalifikacje nadawane poza systemami oświaty i szkolnictwa wyższego przez organy władz publicznych i samorządów zawodowych

Do tej grupy należą kwalifikacje nadawane przez ministrów, szefów urzędów centralnych, instytutów badawczo–rozwojowych (m.in. Urząd Dozoru Technicznego, Transportowy Dozór Techniczny, Instytut Spawalnictwa, Urząd Regulacji Energetyki, Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego) i innych podmiotów (np. izby

rzemieślnicze, samorządy zawodowe). Podstawą prawną regulującą uzyskiwanie tego rodzaju kwalifikacji są ustawy lub rozporządzenia, które regulują ich uzyskiwanie.

Kwalifikacje rynkowe

Kwalifikacje rynkowe to nieuregulowane przepisami prawa kwalifikacje, których nadawanie odbywa się na zasadzie swobody działalności gospodarczej po zgłoszeniu do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Kwalifikacje rynkowe ujęte zostały w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji (ZRK) znajdującym się pod adresem: kwalifikacje.gov.pl

Kwalifikacje rynkowe są formą potwierdzania kwalifikacji istotnych z punktu widzenia potrzeb rynku pracy i gospodarki. Możliwość ta pojawiła się w Polsce dopiero w 2015 r., kiedy została wprowadzona ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Część II – Informacje zawodoznawcze

1. Dane zawodoznawcze

Synteza zawodu – procesów drukowania

Praca w zawodzie technik procesów drukowania polega na prowadzeniu procesu drukowania z form drukowych, a w szczególności: wykonywaniu i ocenianiu jakości form drukowych, przygotowaniu materiałów do procesu drukowania, obsłudze maszyn drukujących, kontroli procesu drukowania i ocenie jakości odbitek drukarskich, planowaniu poligraficznych procesów technologicznych, wykonywaniu kalkulacji zapotrzebowania materiałowego oraz kosztorysów produktów poligraficznych, nadzorowaniu i kontroli przebiegu procesów poligraficznych.

Do zawodu technik procesów drukowania (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

Główne zadania zawodowe

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik procesów drukowania powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych:
 - a. wykonywania fleksograficznych form drukowych,
 - b. drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych.

lub

2. w zakresie kwalifikacji PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych:

- a. wykonywania offsetowych form drukowych,
- b. drukowania nakładu z offsetowych form drukowych.

lub

3. w zakresie kwalifikacji PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej:

- a. planowania produkcji poligraficznej,
- b. kontrolowania przebiegu produkcji poligraficznej.

Kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie

W zawodzie technik procesów drukowania wyodrębniono dwie kwalifikację:

- Oznaczenie kwalifikacji: PGF.01.
Nazwa kwalifikacji: Realizacja procesów drukowania z wykorzystaniem fleksograficznych form drukowych
Poziom PRK:3
- Oznaczenie kwalifikacji: PGF.02.
Nazwa kwalifikacji: Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych
Poziom PRK:3
- Oznaczenie kwalifikacji: PGF.06.
Nazwa kwalifikacji: Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej
Poziom PRK:4

Do kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie technik procesów drukowania (kwalifikacje cząstkowe) przypisany jest odpowiednio 3 i 4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Warunki pracy

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował/pracowała:

- a. w drukarniach i zakładach poligraficznych, firmach rzemieślniczych, zakładach prowadzących usługi poligraficzne, agencjach reklamy, w biurze obsługi klienta, przy kontroli jakości produkcji,
- b. samodzielnie lub w zespole,
- c. często w pozycji stojącej,
- d. zazwyczaj w systemie jednozmianowym (w zależności od miejsca zatrudnienia),
- e. w kontakcie z klientem,
- f. wykorzystując specjalistyczne narzędzia,
- g. w środowisku narażonym na hałas.

Preferowane w zawodzie predyspozycje

W zawodzie technik procesów drukowania preferowane są następujące predyspozycje:

1. w kategorii wymagań fizycznych
 - a. wysoka ogólna wydolność fizyczna,
 - b. duża sprawność układu kostno-stawowego,
 - c. duża sprawność układu mięśniowego,
 - d. duża sprawność narządu wzroku,
 - e. duża sprawność narządu równowagi.
2. w kategorii sprawności sensomotorycznych
 - a. ostrość wzroku,
 - b. rozróżnianie barw,
 - c. widzenie stereoskopowe,
 - d. czucie dotykowe,
 - e. spostrzegawczość,

- f. koordynacja wzrokowo-ruchowa,
 - g. zręczność rąk,
 - h. zręczność palców.
3. w kategorii sprawności i zdolności
- a. zdolność koncentracji uwagi,
 - b. podzielność uwagi,
 - c. uzdolnienia rachunkowe,
 - d. uzdolnienia techniczne,
 - e. gotowość do współdziałania w zespole.
4. w kategorii cech osobowościowych
- a. umiejętność pracy w szybkim tempie,
 - b. łatwość przerzucania się z jednej czynności na drugą,
 - c. wytrzymałość na długotrwały wysiłek,
 - d. umiejętność podejmowania szybkich i trafnych decyzji,
 - e. umiejętność współdziałania,
 - f. umiejętność pracy w warunkach monotonnych,
 - g. dokładność.

Przeciwwskazania do rozpoczęcia pracy i kształcenia w danym zawodzie lub szkole

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technik procesów drukowania należą:

- a. wady wzroku i słuchu niepoddające się korekcji,
- b. daltonizm,
- c. obniżona sprawność ruchowa kończyn górnych i dolnych,
- d. choroby ograniczające sprawność ruchową i manualną,
- e. przewlekłe schorzenia układu oddechowego,
- f. alergie,
- g. zaburzenia równowagi i świadomości,

h. epilepsja.

Plusy i minusy zawodu

Plusy:

- a. możliwości rozwoju zawodowego i osobistego,
- b. duże zapotrzebowanie na rynku pracy,
- c. możliwość pracy zarówno samodzielnej, jak i w grupie,
- d. uczestnictwo w specjalistycznych szkoleniach zawodowych,
- e. możliwość przekwalifikowania się w obrębie grupy zawodów pokrewnych,
- f. satysfakcja z pracy wykonanej na rzecz klienta.

Minusy:

- a. działanie pod presją czasu,
- b. praca w warunkach niewygodnych, często w pozycji stojącej,
- c. na niektórych stanowiskach praca monotonna,
- d. duża odpowiedzialność (na niektórych stanowiskach również finansowa),
- e. różne systemy czasu pracy zmianowej (praca także w soboty i niedziele),
- f. kontakt ze środkami chemicznymi, w tym z alergenami.

Typowe dla zawodu miejsca pracy

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik procesów drukowania może podejmować pracę w:

- a. drukarniach offsetowych,
- b. drukarniach fleksograficznych,

- c. drukarniach realizujących proces druku z zastosowaniem form drukowych,
- d. drukarniach cyfrowych,
- e. zakładach poligraficznych zajmujących się kompleksowo procesami poligraficznymi od przygotowania do uszlachetniania i wykończenia produktów.

Typowe dla zawodu stanowiska pracy

Do typowych stanowisk pracy w tym zawodzie należą:

- Planista,
- Maszynista offsetowy,
- Koordynator druku,
- Technik ds. druku,
- Technik maszyn i urządzeń drukarskich,
- Pomocnik drukarza,
- Technolog poligraficzny.

Wyposażenie stanowiska pracy

Technik procesów drukowania w swojej pracy użytkuje, obsługuje i wykorzystuje różnorodne narzędzia:

- a. maszyna drukująca,
- b. naświetlarka,
- c. lupa poligraficzna,
- d. spektrodensytmometr,
- e. wzorniki Pantone,
- f. przymiar liniowy,
- g. suwmiarka,

h. śruba mikrometryczna

Ochronna odzież robocza

Do artykułów ochronnych niezbędnych na stanowisku pracy należą:

- a. odzież ochronna – stosowana przy zagrożeniu pochwylenia i wplątania się w ruchome części maszyn,
- b. rękawice robocze – chroniące przed lekkim urazem mechanicznym i środkami chemicznymi,
- c. buty robocze z metalowym noskiem – ochraniają stopę podczas noszenia ciężkich przedmiotów,
- d. ochronniki słuchu – wkładki lub nauszniki.

Ponadto na wyposażeniu stanowiska pracy powinna się znaleźć:

- a. apteczka.

2. Możliwości kształcenia w zawodzie

Ścieżki uzyskiwania kwalifikacji w zawodzie – technik procesów drukowania

Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego przewiduje możliwość kształcenia w zawodzie technik procesów drukowania w 5–letnim technikum – od roku szkolnego 2019/2020 oraz w 2–letniej branżowej szkole II drugiego stopnia (na podbudowie 3–letniej branżowej szkoły I pierwszego stopnia) – od roku szkolnego 2020/2021. Od 1 września 2020 r. przewidziano możliwość kształcenia na kwalifikacyjnych kursach zawodowych w zakresie kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych lub PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych oraz PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej.

Podczas nauki zawodu umiejętności praktyczne uczeń uzyskuje w szkolnych pracowniach kształcenia praktycznego, warsztatach szkolnych, centrach kształcenia ustawicznego oraz w firmach z branży poligraficznej, będących potencjalnym miejscem zatrudnienia absolwentów szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik procesów drukowania.

Kwalifikację w zawodzie technik procesów drukowania można także uzyskać poprzez korzystanie z oferty kwalifikacyjnych kursów zawodowych w ramach kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych lub PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych oraz PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej.

Istnieje również możliwość przygotowania do wykonywania poszczególnych zadań zawodowych takich, jak np. wykonywanie fleksograficznych form drukowych i drukowanie z użyciem fleksograficznych form drukowych poprzez korzystanie z oferty kursów umiejętności zawodowych.

Ścieżka 1. Dla młodzieży szkół ponadpodstawowych i dla dorosłych:

Pierwszym krokiem do zawodu technika jest ukończenie kwalifikacyjnego kursu zawodowego z PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych, lub z kwalifikacji PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych, i zdanie egzaminu zawodowego z tej kwalifikacji, oraz ukończenie kwalifikacyjnego kursu zawodowego z kwalifikacji PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej, i zdanie egzaminu zawodowego z tej kwalifikacji. Drugim krokiem jest posiadanie wykształcenia średniego lub średniego branżowego.

Ścieżka 2. Dla osób dorosłych:

Pierwszym krokiem do zawodu technika jest posiadanie dwóch lat kształcenia w zawodzie lub dwóch lat pracy w zawodzie. Drugim krokiem jest posiadanie wykształcenia średniego lub średniego branżowego. Ostatnim krokiem jest zdanie egzaminów eksternistycznych zawodowych z kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowych, lub z kwalifikacji PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych, oraz PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej.

Ścieżka 3. Dla uczniów branżowych szkół pierwszego stopnia:

Grafika przedstawia ścieżkę możliwości kształcenia dla uczniów branżowych szkół pierwszego stopnia w zawodzie technik procesów drukowania. Pierwszym krokiem do zawodu jest ukończenie trzyletniej branżowej szkoły pierwszego stopnia w zawodzie drukarz fleksograficzny oraz zdanie egzaminu zawodowego z kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z użyciem fleksograficznych form drukowyc, lub w zawodzie drukarz offsetowy oraz zdanie egzaminu zawodowego z kwalifikacji PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych. Drugim krokiem jest ukończenie dwuletniej branżowej szkoły drugiego stopnia w zawodzie technik procesów drukowania (szkoła z maturą) oraz zdanie egzaminu zawodowego z kwalifikacji PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej, lub ukończenie kwalifikacyjnego kursu zawodowego z kwalifikacji PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficzne, oraz zdanie egzaminu zawodowego z tej kwalifikacji.

Możliwość kontynuacji nauki lub uzupełniania kwalifikacji – technik procesów drukowania

Kursy i szkolenia doszkalające

Technik procesów drukowania (po zdaniu matury) ma możliwość podjęcia studiów na wszystkich kierunkach (szczególnie technicznych), na politechnikach, uniwersytetach oraz w wielu innych szkołach wyższych, np.:

- a. Poligrafia Ogólna,
- b. Papiernictwo i Poligrafia,
- c. Zarządzanie i Inżynieria Produkcji,
- d. Automatyzacja i Robotyzacja Procesów Produkcyjnych

Dalsze kształcenie może być realizowane także poprzez podjęcie studiów podyplomowych (po ukończeniu studiów pierwszego lub drugiego stopnia). Technik procesów drukowania ma możliwość uzupełniania kwalifikacji w zakresie pokrewnych zawodów branży poligraficznej (technik procesów introligatorskich, operator procesów introligatorskich, technik grafiki i poligrafii cyfrowej). Doskonalenie umiejętności zawodowych, uzupełnianie wiedzy i uzyskanie dodatkowych kwalifikacji realizowane być może poprzez:

- a. kwalifikacyjne kursy zawodowe w pokrewnych (szkolnych i rynkowych) zawodach branży poligraficznej,
- b. kursy umiejętności zawodowych,
- c. kursy kompetencji ogólnych i inne kursy organizowane w formie kształcenia pozaszkolnego.

W związku z szybko rozwijającymi się technologiami technik procesów drukowania powinien śledzić na bieżąco rozwój technologiczny

dotyczący drukowania z form, drukowania cyfrowego, jak i szeroko pojętej poligrafii. Powinien uczestniczyć we wszystkich możliwych specjalistycznych szkoleniach z zakresu technologii poligraficznych, obsługi i konserwacji maszyn i urządzeń czy materiałoznawstwa.

Dodatkowymi atutami przy zatrudnieniu technika procesów drukowania są:

- a. umiejętność obsługi i konserwacji narzędzi, przyrządów, maszyn i urządzeń wykorzystywanych w procesach drukowania,
- b. znajomość tendencji rozwojowych drukowania z form,
- c. umiejętność obsługi i konserwacji maszyn do drukowania,
- d. umiejętność planowania produkcji poligraficznej,
- e. znajomość kontroli procesu technologicznego i gotowej produkcji poligraficznej.

3. Sytuacja zawodu na rynku pracy

Zapotrzebowanie

Wzrost zapotrzebowania na techników procesów drukowania jest ściśle związany z ogólnym rozwojem branży poligraficznej. Procesy drukowania są integralną częścią produkcji każdego produktu poligraficznego. Dlatego we wszystkich obszarach branży (także branży przetwórstwa papierniczego, w szczególności produkcji opakowań) pojawia się zapotrzebowanie na drukarzy fleksograficznych i offsetowych, a także techników procesów drukowania

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy jest określana

corocznie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w drodze obwieszczenia i uwzględnia dane Instytutu Badań Edukacyjnych opracowane m.in. na podstawie statystyki publicznej, danych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Systemu Informacji Oświatowej oraz po zasięgnięciu opinii rad sektorowych do spraw kompetencji i Rady Programowej do spraw kompetencji, o których mowa w ustawie o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, a także ministrów właściwych dla zawodów szkolnictwa branżowego.

Źródła danych wykorzystywane do stworzenia prognozy:

- badanie Głównego Urzędu Statystycznego,
- dane systemu ubezpieczeń społecznych,
- wyniki monitorowania losów szkół wyższych,
- wyniki badań rynku pracy zleczanych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
- dane z portali zatrudnieniowych,
- informacje pochodzące z krajowych i wojewódzkich strategii rozwoju.

Prognoza ma na celu ułatwienie finansowania kształcenia zawodowego na odpowiednim poziomie, a przez to zmniejszenie skutków nadmiernego finansowania zawodów nadwyżkowych. Zgodnie z ustawą – Prawo oświatowe, jest również wykorzystywana m.in. przez wojewódzkie rady rynku pracy, w realizacji zadań nałożonych ustawą o promocji zatrudnienia, polegających na wydawaniu opinii co do zasadności kształcenia w danym zawodzie.

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji i Nauki 1.02.2023 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania

na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza zbiera w całość różne źródła opisujące tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Ma na celu dostarczenie takich informacji, by można było kształtować i dopasowywać ofertę szkolnictwa branżowego w sposób właściwy do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a ukazywać się ma corocznie, do 1 lutego danego roku.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które – ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa – prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach dla zawodów, dla których prognozowane jest duże i umiarkowanie duże zapotrzebowanie na pracowników.

Według prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego zawód technik procesów drukowania nie znalazł się wśród zawodów, dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, jest prognozowane szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

Aktualne zapotrzebowanie na pracowników w zawodzie technik procesów drukowania można sprawdzić w przygotowywanej corocznie prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognozę zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego można znaleźć na stronie internetowej: www.gov.pl.

W prognozie z roku 2023 zidentyfikowano 33 zawody o szczególnym znaczeniu na krajowym rynku pracy:

1. Automatyk, 731107
2. Betoniarz-zbrojarz, 711402
3. Cieśla, 711501
4. Dekarz, 712101
5. Elektromechanik, 741201
6. Elektryk, 741103
7. Kierowca mechanik, 832201
8. Mechanik-monter maszyn i urządzeń, 723310
9. Mechatronik, 742118
10. Monter izolacji przemysłowych, 712403
11. Monter konstrukcji budowlanych, 711102
12. Monter nawierzchni kolejowej, 711603
13. Monter stolarki budowlanej, 712906
14. Operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych, 814209
15. Operator maszyn i urządzeń do robót ziemnych i drogowych, 834209
16. Operator maszyn i urządzeń w gospodarce odpadami, 313211
17. Operator obrabiarek skrawających, 722307
18. Technik automatyk, 311909
19. Technik automatyk sterowania ruchem kolejowym, 311407
20. Technik budowy dróg, 311216
21. Technik dekarstwa, 311221
22. Technik elektroenergetyk transportu szynowego, 311302
23. Technik elektryk, 311303
24. Technik energetyk, 311307

25. Technik gospodarki odpadami, 325515
26. Technik izolacji przemysłowych, 311608
27. Technik mechanik, 311504
28. Technik mechatronik, 311410
29. Technik programista, 351406
30. Technik robotyk, 311413
31. Technik spawalnictwa, 311516
32. Technik montażu i automatyki stolarki budowlanej, 311222
33. Technik transportu kolejowego, 311928

Zawód technik procesów drukowania nie znalazł się w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2022/2023, dla zawodu technik procesów drukowania zapotrzebowanie na pracowników przedstawia się następująco:

- Liczba jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ – 884,
- Liczba zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ – 5405,
- Liczba jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ – 169,
- Liczba poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ – 395,
- Liczba jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników na umowę zlecenie w zawodach zgodnie z KZSZ – 92,
- Liczba poszukiwanych pracowników na umowę zlecenie zgodnie z KZSZ – 184,

- Liczba jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ – 101,
- Liczba pracowników – planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ – 256,
- Liczba jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ – 101,
- Liczba pracowników – planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ – 660,
- Liczba jednostek, które planują zwolnienia pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ – 11,
- Liczba pracowników – planowane zwolnienia w zawodach zgodnie z KZSZ – 11.

Relacja między dostępnymi pracownikami a potrzebami pracodawców – fizjoterapeuci i masażyści, prognoza na rok 2023, według powiatów:

- duża nadwyżka poszukujących pracy – Znalezienie pracy może być szczególnie trudne ze względu na małe zapotrzebowanie oraz wielu kandydatów chętnych do podjęcia pracy i spełniających wymagania pracodawców – brak.
- nadwyżka poszukujących pracy – Znalezienie pracy może być trudne ze względu na małe zapotrzebowanie oraz wielu kandydatów chętnych do podjęcia pracy i spełniających wymagania pracodawców – 2 powiaty.
- równowaga popytu i podaży – Zdecydowanie nie powinno być trudności ze znalezieniem pracy, gdyż zapotrzebowanie pracodawców będzie duże, a podaż pracowników chętnych do podjęcia zatrudnienia i mających odpowiednie kwalifikacje – niewielka – 343 powiatów.

- deficyt poszukujących pracy – Nie powinno być trudności ze znalezieniem pracy, gdyż zapotrzebowanie pracodawców będzie duże, a podaż pracowników chętnych do podjęcia zatrudnienia i mających odpowiednie kwalifikacje będzie niewielka – 24 powiatów.
- duży deficyt poszukujących pracy – Zdecydowanie nie powinno być trudności ze znalezieniem pracy, gdyż zapotrzebowanie pracodawców będzie duże, a podaż pracowników chętnych do podjęcia zatrudnienia i mających odpowiednie kwalifikacje – niewielka – brak.
- brak oceny – Brak prognozy ze względu na ograniczone występowanie zawodu na rynku pracy lub brak informacji potrzebnych do sporządzenia prognozy – 11 powiatów.

Zarobki

Wynagrodzenie (2023 r.) osób pracujących w zawodzie technik procesów drukowania jest zróżnicowane i zawiera się z reguły w przedziale od 4970 zł do 7380 zł brutto miesięcznie, według źródła <https://wynagrodzenia.pl/moja-placa/ile-zarabia-technik-procesow-drukowania>.

Poziom wynagrodzeń osób wykonujących zawód technik procesów drukowania uzależniony jest od:

- stażu pracy i doświadczenie zawodowego,
- koniunktura na rynku pracy,
- szczegółowego zakresu zadań,
- sytuacji na lokalnym rynku pracy,
- rodzaju pracodawcy (prywatny, publiczny),
- regionu zatrudnienia.

Zarobki osób wykonujących dany zawód/grupę zawodów są orientacyjne i mogą szybko stracić aktualność. Dlatego na bieżąco należy sprawdzać, jakie zarobki oferuje rynek pracy, korzystając z polecanych źródeł danych.

Polecane źródła danych:

Wynagrodzenie w Polsce według danych GUS:

<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy>

Gdzie szukać informacji na temat zatrudnienia

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- a. pracuj.pl
- b. goldenline.pl
- c. praca.pl
- d. praca.gov.pl
- e. praca.money.pl
- f. praca.gratka.pl

Portale branżowe:

- a. drukarniewpolsce.pl
- b. druk.info.pl
- c. drukarnie.com.pl
- d. izbadruku.org.pl

4. Statystyki oraz informacje dotyczące szkół

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2022 / 2023”.

Szkoły prowadzące kształcenie w zawodzie

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresami:

- <https://rspo.gov.pl>
- <https://infozawodowe.men.gov.pl>

Szkoły kształcące w zawodzie technik procesów drukowania w roku szkolnym 2022 / 2023:

- [dolnośląskie](#),
- [kujawsko-pomorskie](#),
- [lubuskie](#)
- [łódzkie](#),
- [pomorskie](#),
- [małopolskie](#),
- [mazowieckie](#),
- [opolskie](#),
- [podkarpackie](#),
- [śląskie](#),
- [świętokrzyskie](#),
- [wielkopolskie](#),

Wyniki egzaminów zawodowych

W trakcie nauki w szkole uczniowie zdają egzamin zawodowy. Zdany egzamin oraz ukończenie szkoły daje tytuł technik procesów drukowania.

Aby zdać egzamin zawodowy należy uzyskać:

1. z części pisemnej – co najmniej 50% punktów możliwych do uzyskania,
2. z części praktycznej – co najmniej 75% punktów możliwych do uzyskania.

Wynik egzaminu zawodowego ustala i przekazuje komisja okręgowa.

Wyniki szczegółowe dla kwalifikacji PGF.01.PGF.02. i PGF.06. na podstawie opublikowanego przez Centralną Komisję Egzaminacyjną sprawozdania z osiągnięć zdających egzamin zawodowy w 2022 roku.

Wyniki ogólne egzaminu zawodowego w czerwcu i lipcu 2022 roku:

1. Dla kwalifikacji PGF.01. Realizacja procesów drukowania z wykorzystaniem fleksograficznych form drukowych, 732209 – Drukarz fleksograficzny, 311935 –Technik procesów drukowania:
 - a. Liczba osób przystępujących do egzaminu:
 - i. Część pisemna: 6,
 - ii. Część praktyczna: 6,
 - iii. Cały egzamin: 6,
 - b. Zdawalność:
 - i. Część pisemna: 83,33%,
 - ii. Część praktyczna: 100%,
 - iii. Cały egzamin: 83,33%

2. Dla kwalifikacji PGF.02. Realizacja procesów drukowania z offsetowych form drukowych, 732210 – Drukarz offsetowy, 311935 – Technik procesów drukowania:
 - a. Liczba osób przystępujących do egzaminu:
 - i. Część pisemna: 100,
 - ii. Część praktyczna: 100,
 - iii. Cały egzamin: 100,
 - b. Zdawalność:
 - i. Część pisemna: 75,70%,
 - ii. Część praktyczna: 95,00%,
 - iii. Cały egzamin: 75,00%
3. Dla kwalifikacji PGF.06. Planowanie i kontrola produkcji poligraficznej, 311935 – Technik procesów drukowania:
 - a. Liczba osób przystępujących do egzaminu:
 - i. Część pisemna: 0,
 - ii. Część praktyczna: 0,
 - iii. Cały egzamin: 0,
 - b. Zdawalność:
 - i. Część pisemna: -
 - ii. Część praktyczna: 0%,
 - iii. Cały egzamin: 0%

Zdawalność egzaminu z podziałem na uczniów, absolwentów, eksternów i osoby, które ukończyły kwalifikacyjne kursy zawodowe w kwalifikacjach PGF.01.PGF.02. i PGF.06.

Wyniki ogólne egzaminu zawodowego w czerwcu i lipcu 2022 roku:

1. Dla kwalifikacji PGF.01.:

a. Uczniowie:

- i. Część pisemna: 83,3%,
- ii. Część praktyczna: 100%,
- iii. Cały egzamin: 83,3%,

2. Dla kwalifikacji PGF.02.:

a. Uczniowie:

- i. Część pisemna: 76,4%,
- ii. Część praktyczna: 95,0%,
- iii. Cały egzamin: 75,0%,

3. Dla kwalifikacji PGF.06.:

a. Absolwenci:

- i. Część pisemna: -
- ii. Część praktyczna: 0%
- iii. Cały egzamin: -

Źródło: na podstawie Sprawozdania z osiągnięć zdających egzamin zawodowy oraz egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie w 2022 roku, Centralna Komisja Egzaminacyjna.

Część III – Materiały pomocnicze

1. Narzędzia i materiały wzbogacające warsztat pracy doradców zawodowych – przydatne linki:

- a. [Zintegrowana Platforma Edukacyjna](#),
- b. [Opisy zawodów](#),
- c. [Portal Infozawodowe](#),
- d. [Ośrodek Rozwoju Edukacji](#),
- e. [Centrum Informatyczne Edukacji](#),
- f. [Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych](#),
- g. [Ministerstwo Edukacji Narodowej - szkolnictwo branżowe](#),
- h. [Doradztwo edukacyjno-zawodowe - Ośrodek Rozwoju Edukacji](#),
- i. [Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy](#)
- j. [Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego](#)
- k. [Portal Europejskich Służb Zatrudnienia \(EURES\)](#),
- l. [Wortal Publicznych Służb Zatrudnienia](#),
- m. [Zintegrowany System Kwalifikacji](#),
- n. [Instytut Badań Edukacyjnych](#).

2. Narzędzia i materiały rozszerzające informację zawodoznawczą:

- a. Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego technik procesów drukowania (311935),
- b. Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia

- c. w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- d. Informator o egzaminie zawodowym – procesów drukowania (311935),
- e. Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

3. Prasa branżowa:

- a. Czasopismo branżowe „Świat Poligrafii Professional”,
- b. Miesięcznik branżowy „Świat Druku”,
- c. Miesięcznik branżowy „Poligrafika”,
- d. Miesięcznik branżowy „Opakowanie”,
- e. Czasopismo branżowe „Packaging Polska”.

4. Imprezy branżowe:

- a. Międzynarodowe Targi Reklamy i Druku RemaDays Warsaw,
- b. Targi Techniki Pakowania i Opakowań Warsaw Pack,
- c. DRUPA – największa na świecie impreza wystawiennicza branży poligraficznej, Düsseldorf,
- d. Międzynarodowe Targi Opakowań Packaging Innovations,
- e. FestiwalDruku.pl, Warszawa,
- f. Międzynarodowe Targi Techniki Pakowania i Etykietowania TAROPAK, Poznań,
- g. Targi branży poligraficznej Warsaw Print-Tech Expo.